

Inhoud

Geschiedenis.....	1
Het klokkenspel.....	2
Beiaardiers	3
Speeltijden.....	3
Fotoalbum	3

Geschiedenis

Graaf Aelbrecht van Beieren verleende in 1389 toestemming aan de stad Delft om een kanaal te graven van Delft naar de Maas. In 1404 was dit kanaal een feit. Aan de monding van dit kanaal kwam de nederzetting Delfshaven tot ontwikkeling. Het stadsbestuur van Delft zorgde voor een klokhuis met een uurwerk en een luidklok.

In 1416 verrees op de plaats van de huidige kerk de Sint Antonius-kapel, die in 1574 ten tijde van de reformatie overging van de katholieke naar de protestantse kerk. Heette de kerk in het begin nog Publique kerk, begin 17^e eeuw sprak men van de Oude Kerk.

In 1620 vertrokken uit deze kerk de Engelse Pelgrimvaders naar Amerika. Daarom wordt de kerk ook wel Pelgrimvaderskerk genoemd.

Het kerkgebouw onderging in 1761 een grote verbouwing waarbij met name de voorgevel meer allure kreeg en voorzien werd van een koepel.

In 1812 werd Delfshaven een zelfstandige gemeente die zich in 1886 vrijwillig aansloot bij Rotterdam.

De Aelbrechtskolk in Delfshaven met van links naar rechts het gebouw voor de Delftse bestuurders, een woonhuis, de Sint Antoniuskapel, enkele huisjes, het klokhuis en nog meer woonhuizen.

Het klokkenspel

Na de Tweede Wereldoorlog en de restauratie van het klokkenspel op de Laurenstoren in Rotterdam werden enkele daar vrijgekomen 17^e-eeuwse Hemony klokken in het koepeltje in Delfshaven opgehangen om samen met enkele nieuwe klokjes deel uit te maken van een automatisch speelwerk.

In 1988 namen de Stichting Historisch Delfshaven, de Stichting Muziek in Delfshaven en mensen uit de wereld van monumenten en van carillons het initiatief om het automatisch spelende klokkenspel uit te breiden en handbespeelbaar te maken. De torenkoepel moest daarbij verhoogd worden. Een deel van de kosten kon worden gedekt uit het regulier onderhoud van het gebouw. Omdat er in dit project klokken van Hemony betrokken waren werd het toenmalige spel als monument gewaardeerd wat het verkrijgen van subsidies vergemakkelijkte.

Het klokkenspel is vervaardigd door de Koninklijke Klokkengieterij Petit en Fritsen uit Aarle Rixtel. Het bestaat uit 44 klokken. De Hemonyklokken zijn uiteindelijk niet in het nieuwe spel opgenomen. Wel werd de z.g. middentoonstemming van de Hemonyklokken als uitgangspunt gebruikt voor het nieuwe spel, om de sfeer in het historisch Delfshaven authentiek 'in te kleuren'. De 25 laagste tonen zijn aangesloten aan het nieuwe computergestuurde automatisch speelwerk. Het werk aan en in de toren is uitgevoerd door Gemeentewerken Rotterdam, waarbij Jaap van der Ende uit Schoonhoven namens Monumentenzorg optrad als adviseur. De Hemonyklokken kregen ten slotte een plek in de kerk. Op woensdag 20 december 1989 droeg de commissie het klokkenspel over aan de gemeente Rotterdam

Delfshaven vóór de uitbreiding van het klokkenspel

Beiaardiers

Het Comité Carillon Delfshaven introduceerde in 1989 Geert Bierling, destijds organist van de Pelgrimvaderskerk, als bespeler voor Delfshaven. Bierling kreeg een tijdelijke benoeming bij de gemeente Rotterdam. Na zijn studie aan de Nederlandse Beiaardschool waar hij in 1991 het praktijkdiploma behaalde, werd dat omgezet in een vaste aanstelling. Rotterdam had al twee stadsbeiaardiers, namelijk Addie de Jong en Gerard de Waardt.

Na het overlijden van Addie de Jong werd het klokkenspel beurtelings bespeeld door Bierling en de Waardt. Deze laatste is na zijn pensionering inmiddels opgevolgd door zijn zoon Richard de Waardt.

Speeltijden

Afwisselend met Geert Bierling bespeelt Richard de Waardt het carillon iedere zaterdag van 12.00 tot 13.00 uur.

Fotoalbum

Geert Bierling

Gerard de Waardt

Richard de Waardt